

FORMER FOR DISIPPELFORHOLD

Bakgrunnsstoff *Matt 14,14; 15,32; 20,34; Mark 1,41; Luk 6,12.13; 16,19-31; 17,4.5; 18,9-14; Kol 1,14; 1 Tim 5,16.*

Minnevers **“Helbred syke, vekk opp døde, gjør spedalske rene og driv ut onde ånder! Gi som gave det dere fikk som gave (Matt 10,8).**

Dette kvartalet har vi sett på Jesus, læreren som samlet en disiplerskare omkring seg. Vi har sett på dem han utvalgte til etterfølgere, den opplæringen han ga, det eksempel han var og det han lærte dem. Han har gitt oss alt vi trenger for å være disipler.

Denne uken ser vi på noen av høydepunktene fra dette kvartalets studium. Vi skal forsøke å finne noen av de trekkene, emnene og handlemåter hos Jesus som kan ha påvirket disiplene i positiv retning – ting som også må utgjøre grunnlaget for vårt oppdrag som disipler. Det endelige målet er å finne anvendelser som kan danne rammene om disippelforholdet i det 21. århundre.

Ukeoversikt **Hvilken rolle bør barmhjertighet og tilgivelse spille i disiplens liv og virke? Hvilket eksempel ga Jesus oss for vår omgang med dem som står utenfor, de utstøtte og dem med annen etnisk bakgrunn enn vår egen? Hvor viktig er selve menigheten i disiplerarbeidet? Hva kan Jesus lære oss om bønnens sentrale rolle?**

SØNDAG

Barmhjertighet og tilgivelse

Da Jesus var her, viste han medfølelse (se *Matt 14,14; 15,32; 20,34; Mark 1,41; 6,34; Luk 7,13*). Det greske ordet som oftest er oversatt “medfølelse” eller “medlidenhet” formidler tanken om noen som blir dypt rørt. Hvis vi i vår falne tilstand og med vårt harde, egenkjærlige hjerte kan bli rørt til medlidenhet og medfølelse med andre, hvor mye mer må da ikke synet av en lidende menneskehet røre ved den syndfrie Guds Sønns innerste følelser?

Slå opp til henvisningene ovenfor. Hva var det Jesus viste medlidenhet med? Hvorfor er en slik medlidenhet så viktig for oss som disipler?

I tillegg til medlidenhet viste Jesus tilgivelse. Gang på gang opplevde disiplene at Jesus tilga menneskers skyld. De så hvordan han behandlet Simon, som hadde vært spedalsk, og som nå så ned på Maria (*Luk 7,36-50*). Disiplene så Jesu definitive tilgivelseshandling da han tilga sine fiender idet de hengte ham på korset (*Luk 23,34*). Peter fikk oppleve Jesu tilgivelse på en spesiell måte. Da Jesus ble tatt til fange, sviktet han ham og stakk av. Under rettssaken benektet han tre ganger at han kjente Jesus. Men Jesus tilga ham og gjeninnsatte ham på sin plass i disippelflokken (*Joh 21,9-17*).

Hvilken rolle burde tilgivelsen spille i vår erfaring som disipler, og i vår oppgave med å gjøre disipler? Se *Luk 17,3-5; Ef 1,7; 4,32; Kol 1,14*.

Til ettertanke **Vår Gud er en Gud som viser medfølelse, og et av uttrykkene for denne medlidenheten var at han valgte å redde oss fra vår synd, å tilgi det som ellers ville ha ført til evig fortapelse. Det er absolutt nødvendig at vi som disipler alltid har denne medfølelsen og tilgivelsen for øye, for hvilken bedre tilskyndelse kan vi ha for å føre andre til det som betyr så mye for oss og hjelpe dem å leve i det?**

MANDAG**De utstøtte og de som blir frosset ut**

Jesu virke og hans opplæring av disiplene fant sted i et svært lagdelt samfunn. Det var klare skiller mellom kvinner og menn, mellom det religiøse hierarkiet og vanlige mennesker, mellom rik og fattig, mellom fariseer og tollere. Kvinnens plass var i hjemmet, og bare i en del av det.

Les Luk 16,19-31. Hva sies det her om klasseskiller? Hva kan denne lignelsen lære oss om hvordan Herren betraktet de rikes holdninger og handlinger?

Les Luk 18,9-14 og svar på de samme spørsmålene, denne gangen om hvordan Jesus betraktet de religiøse ledernes handlinger og holdninger.

Jesus verken fulgte eller forfektet status quo, for han så tydeligvis mange av de problemene som fulgte med det. I stedet holdt han åpent lag med, underviste og forsvarte de utstøtte i sitt sam-

funn. I evangeliene får vi se hva slags mennesker Jesus arbeidet med og for. Visst forsøkte han også å nå overklassen, men samtidig arbeidet han blant hedninger, kvinner med et tvilsomt rykte, spedalske, tollere, djevlebesatte, romere, uføre, binde, fattige, mange grupper utstøtte, slike som på den ene eller andre måten stod utenfor det gode selskap.

Og i lys av hans oppgave her i verden – å dø for alle menneskers synd – er det rimelig at han skulle virke blant alle som ville ta imot ham.

Til ettertanke **Hva er din holdning til de utstøtte i ditt samfunn? Hva er din menighets holdning til dem? Hvordan kan du være sikker på at du har omsorg for dem og ikke bare kommer med tomme fraser?**

TIRSDAG

Mangfold og diskriminering

I går så vi hvordan Jesus virket blant de undertrykte og samfunnets utstøtte. I dag skal vi se litt nærmere på dette, men nå med større vekt på nasjonal eller etnisk mangfold.

Etnisk og nasjonal trangsynthet var svært utbredt i oldtiden. Forskjellige grupper mente de var bedre enn sine naboer. De gamle grekerne så på ikke-grekere som barbarer. Dette trangsynet finner vi overalt i oldtidens litteratur. Dessverre var ikke Jesu samtidige immune mot denne tankegangen, enda så opphøyd deres religiøse bekjennelse var.

Les 2. Mos 12,38; 18,1; 4. Mos 12,1; Rut 1,16.17; og Matt 23,15.
Hva lærer vi her om det etniske mangfoldet som utgjorde Israel?

Ikke på noe tidspunkt, helt fra nasjonens tilblivelse, har Israel vært av ren rase. Tanken på en ren avstamming er en moderne forestilling, et utslag av en evolusjonær ideologi. Gud skapte alle mennesker av “ett blod” (*Apg 17,26*), og vi stammer alle fra Adam og Eva. Og ved troen på Jesus blir vi alle “Guds sønner”, uansett farge, nasjonalitet, etnisk tilhørighet, rase eller religion (*Joh 1,12*).

Man kan ikke legge for stor vekt på dette: Jesu død på korset, for alle mennesker, burde en gang for alle plukke av alle disipler enhver følelse av etnisk eller nasjonal overlegenhet. Og det burde fjerne all transsynthet med hensyn til andre folkegrupper. Overfor Jesus på korset, som bar all vår synd, står vi alle likt. Mer enn alle andre i verden burde Jesu disipler, de som følger ham, være rensed for den slags fordom og etniske gnisninger som later til å være så inngrodd i alle kulturer og samfunn. Til syvende og sist vil det bare være to grupper: de som blir frelst og de som går forta. Og vi som blir frelst bør følge Mesterens eksempel og oppsøke de forta og peke på det eneste som er forskjell på dem og oss, løftet om frelse som vi har tatt imot.

Til ettertanke I hvilken grad er du smittet av de fordommene og det transsynet som preger ditt eget samfunn?

ONSDAG

Menigheten

Hele dette kvartalet har vi sett at Gud kaller oss som disipler til å gjøre mange ting: utbre evangeliet, ta oss av de utstøtte og dem som trenger hjelp, gjøre disipler osv. Og dette skal foregå i alle land i verden. Spørsmålet blir: Hvordan skal vi klare dette?

Hvordan bidrar disse tekstene til et svar på dette spørsmålet?
Apg 20,28; I Kor 12,14-22; Ef 4,11-13; Kol 1,17.18.

Ja, Jesus var så visst en lærer som samlet disipler omkring seg. Han brukte enhver anledning til å kalle, undervise og ta seg av sine disipler. Han hadde det aldri for travelt til å hjelpe en som trengte hans hjelp. Opplæring av disipler stod i sentrum for hans virke.

Vi tror og forfekter at akkurat som det å gjøre disipler, undervise, drive opplæring og ta seg av disiplene var sentrale sider ved Jesu virke, så må de stå sentralt hos enhver menighet i det 21. århundre.

Men ingen kan gjøre det alene. Derfor har vi menigheten. Og det er heller ikke en oppgave som bare gjelder pastorer, bibelarbeidere, forstandere, diakoner og andre av menighetens tillitssvalgte. Dette er alle troendes oppgave. Jesu misjonsbefaling gjelder alle. Hans ord "Gå derfor" (*Matt 28,19*) gjelder deg.

Enkelte medlemmer føler seg kanskje lite lystne på denne tanken fordi de ikke har fått noen opplæring. Men da Jesus kalte fiskere som disipler, manglet også de opplæring. Han måtte undervise dem. Slik må også enhver menighet sørge for at dens medlemmer kan lære å bli disipler. Alle nye medlemmer bør plasseres i en disippelklasse der de kan få opplæring og omsorg. Det må også startes videregående klasser for garvede disipler, og enhver disippel som har fått opplæring, må settes til å arbeide for Mesteren.

Før han forlot dem, ga Jesus dem i oppdrag å "gjøre alle folkeslag til disipler" (*Matt 28,19*). Budet er fortsatt det samme. Evangeliet om riket må fremdeles forkynnes i hele verden før enden kommer (*Matt 24,14*). Om ikke Jesus skal måtte la steinene rope ut budskapet for å fullføre oppgaven, har han ingen andre til å gjøre det enn menigheten.

Til ettertanke **Hvor opptatt er du i det arbeidet Jesus har kalt oss til? Eller har du det for travelt med deg og ditt? Når skal du få foretatt de omprioriteringene som du innerst inne vet at du skulle ha gjort forlengst?**

TORS DAG
Bønnen som faktor

Les det neste sitatet fra Ellen G. White. Hvilke prinsipper kan vi ta med fra dette?

“Himmelens majestet tilbrakte mye tid i bønn til Faderen under sin virksomhet på jorden. Ofte lå han bøyd i bønn gjennom hele natten. ... Oljeberget var det stedet der Guds Sønn aller helst hadde sine bønnestunder. Etter at folkemengden hadde gått hjem for dagen, ga han ofte avkall på hvile, enda han var trett etter dagens slit. ... Mens byen lå taus og stille og disiplene hadde gått hjem for å nyte en styrkende søvn, avstod Jesus fra søvn. Hans guddommelige forbønn om at disiplene måtte bli bevart fra den ondes innflytelse, som de daglig ble utsatt for, steg opp til hans Far fra Oljeberget, sammen med bønn om at hans egen sjel måtte bli styrket og i stand til å møte de plikter og prøvelser som den nye dagen ville føre med seg. Mens tilhengerne sov var læreren fra Gud i bønn gjennom hele natten. Nattens dugg og frost falt på hans bøyd hode. Han er et eksempel for sine etterfølgere.” – *God’s Amazing Grace*, side 167.

Les tekstene som står nedenfor. Hva var foranledningen til disse bønnene? Hva kan vi som Kristi disipler lære om bønn og bønnens sentrale plass i vårt virke?

Luk 5,15.16 _____

Luk 6,12.13 _____

Luk 9,28-31 _____

Til ettertanke **Hvis Jesus, som var både Gud og menneske, hadde så stort behov for bønn mens han var blant oss her nede, må vel vi, som er syndige mennesker, ha enda større behov for det i vårt disippelforhold? Hvor tilfreds er du med ditt bønneliv? Hva ber du om? Hvor lang tid tilbringer du i bønn? Hvilke endringer har du behov for i ditt eget bønneliv?**

FREDAG

Videre studium

Les *The SDA Bible Commentary* bind 5, side 345-348, 553-560, 658-660, 881-887, 1110; *Alfa og Omega*, bind 4, side 309-313 (DA:359-363), 321-323 (DA:377-379), 353-354 (DA:411), 361-364 (DA:419-421), *Alfa og Omega*, bind 5, side 236-242 (DA:687-693); *Utdanning for livet*, side 44, 141 (Ed:80, 259).

Her følger noen praktiske tips om hva vår menighet kan gjøre på for å utvikle disipler.

1. Ha det å gjøre disipler som sitt fremste mål.
2. Utvikle planer og metoder for å utføre oppgaven.
3. Trene mennesker som kan lede hvert enkelt program.
4. Få alle medlemmer til å engasjere seg som disipler.
5. Starte et program for disippeltrening.
6. Finne ut hva slags mennesker som bor i kirkens nabolag og deres behov.
7. Iverksette et brobyggingsprogram som kan bryte ned barrierer og så møte de behov som folk rundt hver kirke har og innlede et forhold til dem.
8. Starte programmer som utnytter de nyomvendtes talenter så de blir integrert i den lokale menigheten og utvikler et nærmere forhold til Jesus.
9. Lage programmer som vil hjelpe medlemmene, især de nyomvendte, å oppdage, utvikle og anvende sine åndelige gaver.
10. Sørg for at dere har gode nok programmer som skal gjøre nye disipler og ta vare på dem.

**Spørsmål til
drøftelse**

1. **Ta ovenstående tiltak opp til andektig overveielse. Hva kunne man legge til eller utbrodere med som kunne være av betydning for en menighet som mener alvor med å gjøre disipler? Hva kan du gjøre for at disse eller lignende skritt tas i din lokalmenighet?**

- 2. Hvor mye tid setter du av til å be for menighetens verk som et hele? Beslutt deg for å sette av et visst tidsrom hver dag til å be for vårt verdensomspennende misjonsarbeid. Kunne dere ikke sette av litt tid under hvert bibelstudium til å be for verdensmenighetens verk?**

- 3. Hvordan kan vi hjelpe både lek og lærd til en bedre forståelse av at det å gjøre disipler er en oppgave for alle i menigheten? Hvordan kan du hjelpe lokalmenigheten til bedre å utnytte medlemmenes gaver og talenter? Hva er det som lett kommer i veien og hindrer leksøskens engasjement for å gjøre disipler og vitne?**